a ¶ Cum non sit: diceret aliquis quare sit tam stricta interpretatio ⁊ aspera respondet. Io. an.

b ¶ De medietate: hñ ergo comprehendunt trib⁹ declarationibus ꝑme p̃ris: ſz istis duabus declarationib⁹ isti⁹. §. statuimus nõ cõprehẽduntur: ⁊ hoc intendit si ergo ꝓcipiant integrã vl plusq̃ dimidiã i antiquis: ⁊ i noualibus ꝓterea talis indulti tantũ dẽ habebũt. Do. io. an.

c ¶ Ubi. Priuilegiati sup decimis excipiẽdis ecclesiis parochialib⁹ gratijs assignare debent portionem pro debitis oneribus supportandis. h. d. vsq̃ ad. §. sane. Domi.

d ¶ Cõgrue: qõ dicit. s. de ꝓbẽ. ô monachis. xxi. q. j. c. j.

e ¶ Illarũ: ôcimarũ parochie sue.

f ¶ Onera. legatorũ nũciorũ se. ap. collectarum ⁊ si. ad idem. s. eo. lib. de preben. c. j.

g ¶ Sane Decime per laicos ante lateran. conci. in feudum recepte a religiosis per eos recognite in feudum. nõ pñt ipsis religiosis cõcedi sine diocesanorum cõsensu. h. d. vsq̃. ad. §. diocesi. Do.

h ¶ Assensu: laic⁹ habebat decimas q̃s religiosis donare volebat: fingebat se instr'm ab illis hr̃e in feudũ vt sic quasi restitueret ipas eisdẽ sine consensu epi sz talis fictio nõ pñerit. vt h vides.

i ¶ Lateranense: ô priuile. cũ ⁊ plantare.

k ¶ Perpetuo: sec⁹ si ad tẽpus: ⁊ concor. de his q̃ si. a prelatis cum aplica in si.

l ¶ Diocesani. Diocesani. compellunt religiosos exẽptos soluẽ ôcimas parochialib⁹ ecclesiis si non agatur ô rebus exemptis. h. d. vsq̃ ad. §. ceterum. Do.

m ¶ Exẽptis. i. ipsis decimis: vel decimis exemptorum prediorum.

n ¶ Ceterum. Religiosi ẽt exempti de possessiõibꝰ acqsitis et acquirẽdis parochialib⁹ soluere ôbẽt decimas si priuilegiati fuit. hoc. d. vsq̃. ad. §. nec pro eo. Do.

o ¶ Iure. s. e. ex pte. i.

p ¶ Nec Ex donatione laicorum habẽtes decias antiquas nouales superuenientes in eodem loco nõ ꝓcipiunt. h. d. Do.

ue impetrati iam siue impetrãdi ô inceps non possit in noualibus que ammodo fient: vendicari ⁊ acqri vel ꝓcipi plus quaz medietas decimarũ ipsorũ noualiũ: etiam si amplius in veterib⁹ habebat: cum nõ sit[a] dicendũ asperum sed pium potius ⁊ benignum: si super decimis futurorum noualiũ: contra parochialium ecclesiaruz grauamẽ qõ ex districtione indulti huiusmodi possit accidere taliter obuiatur. ¶ Religiosos tñ cistercien. ⁊ cartusien. ordinum statuto ⁊ declaratiõe huiusmodi quantum ad hos duos articulos: uidelicet de medietate[b] decimarum noualium cõprehẽdi nolumus vel constringi. ¶ Ubi[c] autem ꝑ huiusmodi concessiones decimarũ parochiales ecclesias adeo grauari contingit: q̃ earũ rectores de ipsarum redditibus ꝯgrue[d] sustẽtari ⁊ cõmode iura episcopalia exhibere nõ possũt: puideat per locoꝝ ordinarios ⁊ ordinetur taliter: q̃ eisdez rectoribus tãtũ de illarũ[e] reliquat puentibus: q̃ exinde cõpetentẽ sustentationez habere ⁊ epalia iura soluere valeant: aliaqz onera[f] ôbita supportare. ¶ Sane[g] quãuis forte a religiosis exemptis ⁊ alijs fiant infeudationes de decimis detẽtis a laicis: ⁊ ijdem laici q̃ illas ab ipsis religiosis in feudum teneant recognoscant: non tamen licet religiosis eisdem post talem infeudationem vel recognitionem sic de facto presumptam huiusmodi decimas de manibus laicorum ipsoꝝ acqrere vel recipere absqz diocesanorũ epoꝝ assensu[h]. ¶ Illas autẽ decimas intelligimus posse taliter a religiosis de manibus laicorum recipi vel acqri: que ante lateran[i]. concil. ipsis laicis i feudu ꝑpetuo[k]. fuere concesse. ¶ Diocesani[l] vero parochialiuz ecclesiaruz ad requisitionẽ rectoꝝ earũdẽ ô ipsis religiosis super decimis quas hñt vel eos habere continget: que quidẽ alias ad ipsas spectauerũt ecclesias: nisi de rebus exemptis[m] agat exhibeãt iusticie complementũ. ¶ Ceteruz[n] ijdem religiosi tam exempti quam non exempti de terris ⁊ possessionibus acquisitis hactenus ⁊ ammodo acqrendis decimas integre soluant illis ecclesijs q̃bus eedem possessiones ⁊ terre prius fuerant decimales: nisi super hoc spãli iure[o] uel priuilegio sint muniti. ¶ Nec pro eo[p]: q̃ forte i aliquibus parochijs oẽs maiores decimas seu partez illarũ acqrũt de manib⁹ laicorũ: pñt pro eadẽ vel sibi portione: si de nouo postmodũ fiant noualia in eisdẽ petere vel ꝓcipe noualiũ decimas eorũdẽ[q] nisi alia rationabilis ꝑ quã hoc facere valeant causa subsit.

Rubrica de regularibus ⁊ trãseuntibus ad religionem.

I Ano. iiij.

¶ Si minor. xiiij. an. ingredit religionẽ in. xv. anno libere exit: nisi in ipso. xv. anno professiõem fecerit: vel habitũ professorũ receperit vel expresse ratã habuerit professionez prius a se factã: si autẽ per totũ. xv. an. portat habitũ: ubi non est distinctus: intelligit pfessus: nisi tãta sit i distinctio q̃ viuẽtes cum eis simili habitu induant. Si maior. xiiij. an. ingreditur: si portat habitum per annum quãtũcunqz sit indistinctus itelligit professus. In fine declarat qui sint habitus indistincti. Joan. and.

I S qui monasteriuz ãte. xiiij. annũ[q] vt monach⁹ efficiat ingredit[r] nisi eo ꝯpleto ꝓfessionẽ faciat i sequẽti[s] vel habitũ religiõis suscipiat: q̃ dari ꝓfitẽtib⁹ cõsueuit: seu professionẽ a se prius[v] factam ratam expresse[x] habeat: libere potest ifra ipsum sequentem[y] annuz ad seculum remeare. ¶ Quod si per totum sequentem annum in monasterio ꝑ manserit: vbi professorum ⁊ nouitiorum sunt habitus indistincti: professionem per hoc fecisse: vel si quã prius fecerat ratam habuisse videtur[z]: nisi tanta idistinctio ibi habit⁹ habeatur q̃ ⁊ professi ⁊ nouitij ac etiam alii communem[a] vitam cum eis ducentes: simili penitus habitu induantur. ¶ Qui vero post q̃rtum decimum annum[b] habituz religionis assumpserit: si per annum illum gestauerit: ex tunc religionez assumptam presumitur veraciter esse professus: vbi professi a nouitiis dissimilitudine[c] habitus minime distingnũtur[d]: etiam[e] si alij degentes cum eis similibus vestib⁹ coutãtur: quoniam cum iaz hic ad discretionis ãnos peruenerit: quid agat agnoscit[c] ac ideo susceptum discretionis tempore ordinem: postquã hunc anni probauerit spacio intelligitur firmiter approbasse. Sec⁹ autem in illo qui ante discretionis annos habitum induit regularem: cũ eorum que tunc agit plenuz[d] nõ habeat intellectuz. ¶ Distinctos quoqz seu dissimiles intelligimus esse habitus: siue nouitijs siue professis dissimiles vestes dentur: siue benedicantur cum profitentib⁹ conceduntur: siue etiam aliquid aliud[e] fiat per quod nouitiorum a professorum habitu discernatur.

A Lerander quartus ffribus predicatoribus ⁊ minoribus.

¶ Predicatores ⁊ miores: infra annum probationis quẽquam ad sui ordinis professionem recipe nõ pñt: qõ si fecerint recept⁹ alligat⁹ ñ est eorũ ordini: ⁊ ipsi a receptiõe ꝑ fessionis alioꝝ sunt suspẽsi: ⁊ puni-

q ¶ Nõrũdẽ: sicut enim ipsi laico nõ accrescebant noualia: vt. s. e. tua. i. sic nec ipsis religiosis q̃ a laicis perceperũt: ad idem. s. e. cum contingat. arg. s. j. ô in repa. c. i. So. ibi res a laico donata mutat naturã i nullius p̃iudiciũ: h̃ fieret p̃iudicium ecclie parochiali: ꝓd h. s. §. i. i fi.

II Sani. Prima ꝑs tractat ô ipubere monasterium itrãte seu ꝓgresso. Scõa ô pubere ibi: q̃ vo. Tertia declarat distinctionem hituuz ibi. distinctos. Pria distiguit an egrediatur añ fi. xv. an. an post. ⁊ primũ p̃m'ttit: sed tres casus excipit. Secũdum ꝓhibet ibi: qõ si sint hit⁹ idistincti sec⁹ si idistinctissimi. Secũda p̃ncipalis puberẽ ꝓfessuz esse dic. si p ãnũ tulit hitũ idistinctũ ẽt si sit idistinctissim⁹ ⁊ diuersitatz rõez reddit ibi: qm̃

q ¶ Annũ ꝯsumatũ: qz ñ sufficit icepisse qõ dic vt. s. eo. ad nfaz.

r ¶ Ingredit: h̃ tolle qõ est. j. libere potest.

s ¶ Sequenti. s. in. xv. sic. xx. q. j. illud.

t ¶ Vel repete eo ꝯpleto. ⁊c.

u ¶ Prius. s. añ. xiiij. an.

x ¶ Expresse: ⁊ sic reprobatuz est qõ ꝓio. no. xx. q. j. illud. ⁊ ber. s. e. significatuz. q̃ dicebant q̃ si ꝓfessionẽ fecerat an. xiiij. an. tacite ibi moram trahendo ꝑ. xiij. an. vt eã ratã hr̃e. arg. ô despon. ipu. lr̃as. ⁊. c. accessit ho. autẽ q̃ hãc vidit decre. i decre. significatuz tenebat qõ hic dr̃.

y ¶ Sequẽtẽ. s. xx. etatis sue.

z ¶ Videt. ecce ergo q̃rtuz casuz post. xiiij. annuz: ergo hñ hz ratã ꝓfessionem fcãz añ illud: ſz ñ eo ipso: sed nunc ô muz cuz lapsꝰ fuerit ãnus. xv. ⁊ i ipso portauerit habituz distinctum.

a ¶ Cõez. vt scrutentes capellãi ⁊ seculares clerici: ⁊ si hitus ille religiosus nõ cẽt: ſz forte secularium clericoꝝ id cẽt ꝑ epm corrigẽduz: ô test. c. ij. s. eo. sicut tuus Sz nunquid ꝯpellit talis pfiteri nõ ꝓtse: sed accusatiue: vt vel ꝑ fiteat vl exeat: vt. s. e. vt clerici.

b ¶ Annum. ad idẽ. s. e. ex pte.

c ¶ Dissimilitudine. patenti. in colore scissura vel forma: secus quo ad hunc casuz de alia latenti de qua loqt̃ h̃ finis: vt in cle. eo. titu. eos qui. ⁊ vide quod ibi no. i glo. lz ergo.

d ¶ Distinguunt: sed nonne ibi recipiẽdo hituz q̃ dat ꝓfessis vl tacite: ꝓfessus: vt. s. illud verus est q̃ñ distinct⁹ ẽ hit⁹ vbi ô ẽ non distinct⁹ sec⁹. vt h vides. ⁊ sic intelligas sane qõ no. ber. s. e. ex pte. in vlt. gl. ad fi. ⁊ ꝓbat idez s. eo. statuimus.

e ¶ Etiã si. pp h̃ aduersat illud q̃ vo qõ in p̃n. §. posituz est.

c ¶ Agnoscit. i. agnoscere dz.

d ¶ Plenuz: maior septẽnio in pubes itellectuz hz: ſz ñ plenũ vt h vides. mior ãt septẽnio ignorat qd videat. C. de fal. mo. l. i.

e ¶ Illud: vt q̃ denk a certis p̃sonis vel in certis diebus vl'sor mis.

Non solum. Duo principaliter facit. Primo ponit proemium siue causam cõstitutionis. Secũdo ibi vobis. ponit cõstitutionem. In qua primo inhibet. Tertio ibi. ꝙ si forte ponit triplicẽ penã. Premitte ꝙ ingredienti religionẽ daẽ annus ad probandũ regulã. xvij. q. j. Gonsaldus. Sed huic anno põt ingrediens ꝛ recipiens renunciare ꝛ statim ꝓfiteri. ē. e. ti. ad apostolicã. Sed istud vltimũ hic prohibetur in duabus religionibus. Do. ergo excipiẽ decre. ista a regula quã habuisti. ē. co. ad apostolicam.

a Et. j. decisũ hoc fuit: q: hẽbaẽ. ē. co. ad aplicã. ꝛ. c. statuimus.

b Zelũ: quasi dilectionis feruorẽ: ad idẽ. ē. e. li. de re iudi. ad apostolicam. in prin.

c Expedit. de bap. maiores. ē. eo. li. de elec. cum expediat. ꝛ. c. cum non deceat.

d Rationis: rõ enĩ q̃ a discretione ꝓcedit nõ dꝫ deesse: est enĩ oĩum virtutꝫ mr̃ discretio. i. q. v. p̃sitium. ē. de of. custo. c. i.

e Subsequaẽ: ad idẽ de deci. ꝓuis. de here. cũ ex iniuncto

f Pena. cõtrafaciens nõ erit ꝓpter hoc excõicatꝰ: vt. ē. de iurepa. relatũ. qđ dic ut no. lxiij. di. salonitane de simo. sicut. ii. de sagit. c. vno.

g Annũ: interdũ inuenitur de biennio: interdũ de triẽnio: ꝛ de hoc dic ut no. xvij. q. i. gonsaldus. ē. eo. ad aplicam.

h Recipe ꝓsumatis: qđ ẽ i fi.

i Transeat: sequebaẽ in antiqua sicut de sua voluntate ꝛc. qđ est infra: iste igiẽ. v. qui sequtur. vsq; ibi sicut: additus est p compilatores huius lib. ꝛ hoc ne aliqui crederent ꝙ talis non posset redire ad seculũ q: solum dicebaẽ ad religionẽ ꝛc.

k Quod tamẽ: ad declarationẽ eius qđ habes. ē. eo. consulti. ꝛ. c. statuimus.

l Indicijs: vt si bñficio renũciauit. vł de bonis ꝓprijs dño ꝛ re disposuit: vł siliũs modis.

m Recipere. s. ad professionẽ infra annum ꝓbationis.

n Vestro ordini: no. q: ꝓfessio tacite vł expsse facta ĩfra annũ ꝓbationis non obligat ordini: tñ obligat religioni. ut. ē.

endi pena que pro grauioribus culpis eis consueuit infligi. Jo. an.

Non solum: ꝛ infra[a]. Lꝫ zelũ[b] animarũ habentes eas lucrari dño sollicite capiatis: quia tñ decet ꝛ expedit[c] vt conscientie puritati non desit iudicium rõnis[d]: ne vñ spiritualis profectus queritur salutis dispendium sub equaẽ[e]. Uobis de fratrũ nostrorũ cõsilio ĩ virtute obedientie ꝛ sub pena[f] excommunicationis auctoritate presentium districtius inhibemus: ne ante annum[g] probationis elapsum qui est maxime in subsidiũ fragilitatis humane regulariter institutus: quẽquam ad professionẽ vestri ordis seu renunciationem seculo faciẽdã recipere[h]: nec constitutũ ĩfra huiusmodi annũ aliquatenus impedire: quominus infra ipsũ ad aliã religionẽ quã maluerit transeat[i]: vel nisi maior quattuordeciꝫ annis existẽs professus sit tacite vel expresse: aut euidenter constet illum vitam voluisse mutare: quod[k] tamen nõ presumiẽ: nisi clara probatione vel cõpetentibus indicijs[l] ostendatur: omnino ad seculum redeat: sicut de sua voluntate processerit: presumatis. Quod si forte contra hanc nostram prohibitionem quẽquam recipere[m] presumpseritis decernimus euꝫ q taliter receptꝰ fuerit nullatenus vr̃o[n] eẽ ordini alligatum: vosq; a receptione quorũlibet ad ꝓfessionẽ eiusdẽ ordinis fore ipso facto suspensos[o]: ꝛ insup[p] pene subijciendos: q̃ fratribus ipsiꝰ ordis ꝓ culpis infligi grauioribꝰ cõsueuit[q].

Bonifacius octauus.

Decretalis non solum extenditur ad omnes mendicãtes. in alijs vero professio expssa religioni cui fit: tacita autem generaliter obligat ĩfra annum. h. d. ẽm zen.

Constitutionem innocentianã que prohibet conuersorum ꝓfessionem recipi ante annũ probationis elapsum: pie memorie Alex. papa. iiij. predecessor noster ad fratrũ p̃dicatorũ ꝛ minorũ ordies dũtaxat declarauit[r] extendi. Unde nos paris similitudine rationis inducti[s]: declarationẽ candẽ ad aliorũ mendicãtium ordines prorogamus[t]. In alijs autem religionibus[u] professio expresse vel tacite fieri potest licite[x] infra annũ. Sꝫ expresse emissa etiam seculari habitu non mutato[y] illi religiõi precise obligat quam profitens est professus: tacite vero facta infra[z] probationis annum per susceptionem habitus[ꝛ] qui profitentibus tantum datur: si illi specialiter cuius habituẽ est susceptus: sed generaliter religioni alicui recipienteꝫ obligatꝰ si etatis[x] apte sit: si sciens[a] et voluntarius[b] ac triduo[c] perseueret.

Idem parisieñ. capitulo.

Bñficiũ igredientis religionẽ infra annũ ꝓbationis exceptis casibꝰ hic expssis nõ ẽ alteri ꝯferẽdũ: iterim tñ debit p aliũ bñficiũ ĩseruiri. h. d.

Beneficiũ illius. Jo. de san. q religionẽ igrediẽ: nõ ẽ infra ꝓbationis[d] annũ alicui conferẽdũ[e]

o Suspensos: dixit hosti. ꝙ superior q nõ peccauit põt ipsum absoluere ar. de sen. ex. nuper. p Et insuper. nota ꝙ qs multiplici pena punitur. rõ: quia altera per se nõ sufficiebat: vt no. ē. de iudi. at si clerici. in fi.

q Consueuit: ipsa consuetudine inspecta. uel ordinationibꝰ q̃ sunt ẽm regulaꝫ.

Constitutionem Sunt due partes. Prima loqẽ de mẽdicãtibus secunda d non mendicantibus ibi. In alijs. Prima subdiuiditur quia facit duo primo ponit declarationẽ. Secũdo ꝓrogationẽ ibi. vnde. Secunda ẽt facit duo Primo ponit regulam quã distinguendo duo mẽbra declarat. Primũ ibi. sꝫ expresse. Secunduꝫ ibi: tacite: premitte qđ habes in. c. precedẽti. Do.

r Declarauit: eius declarationẽ hodie non habemus.

s Inducti. ē. de trãsla. inter corpalia. de rescrip. ĩter ceteras. C. ad. l. fal. l. vlti.

t Prorogamus: prima facie ista decre. uideẽ facere ad questionem qua queriẽ an cõstitutio super cathedrã extrauagans bonifacij: que habetur in cle. de sepul. dudum: extendaẽ ad alios mendicãtes q̃ predicatores: ꝛ minores: ꝛ vẽ ꝙ sic per hanc litterã. Sed contrariũ pronunciaui: ut dixi. j. de reg. iur. que a iure: ꝛ ibi vide ꝛ decre. ista facit pro hac parte. Dico enim ꝙ hic bonifa. nõ dixit declaramus sed dixit prorogamus. vnde lꝫ eadẽ rõ esset in alijs mendicantibꝰ q̃ in predicatoribus ꝛ minoribus: tñ cõstitutio illa nõ extẽdereẽ ad illos nisi hic per bonifa. prorogata fuisset: vñ alex. declarauit: sed bonifa. ꝓrogauit. ut vides: regule ergo ꝛ antiquo iuri standũ est nisi inquantũ reperimus recessum: vt in p̃dicta regula dixi

u Religionibus. s. non mendicantium.

x Licite. in mendicantibus etiã põt fieri. sꝫ nõ licite. ut. ē. c. proxi. dixi.

y Mutato: ad idẽ. ē. eo. sicut nobis. habitus enim non facit monachum: sed professio regule. ē. eo. ti. porrectum.

z Infra probationis: ergo de illa tacita que fit per lapsum anni nõ loquitur hic. de qua. ē. e. c. j. §. qui vero. ꝛ. ē. eo. ex parte. in illa ergo non licebit: infra triduꝫ penitere: ut in ista non reperitur de illa statutum.

ꝛ Habitꝰ: hoc vbi nõ distincti sunt habitꝰ ꝓfessoꝝ a nouitijs: ut. ē. eo. c. i. dixi.

z Obligat: quo ad hãc obligationẽ ex tacita nõ dicã differẽtiã inter mendicãtes: ꝛ nõ mẽdicãtes: ut. ē. e. c. pr. sꝫ sicut expssa: q: ille obligat illi religioni in nõ mẽdicãtibꝰ solũ religioni ĩ genere: vt ibi ꝛ hic.

x Etatis. maior. xiiij. in mare. xii. in femina.

a Sciens. secus si nõ intelligẽs. ut si furore laborat. ē. e. sicut tenor.

b Voluntariꝰ: secus si inuitꝰ. xx. q. ij. presens. ē. co. cum virum.

c Triduo: terminata sunt varie no. ē. e. titul. ad nostrã: qdã dicebant ꝙ illud dispensatiue loquebatur: alij ꝙ illud spãle pp electionem: alij quod qnq; ibi ꝯcurrebant pp q̃ penitentia tridui locum habuit: p̃mũ ꝙ sine deliberatione intrauit. secundũ ꝙ illectꝰ. tertiũ q: sine probatione suscepit habitũ ꝓfessoꝝ. quartũ q: ꝓpe pueritiã. quintũ q: infra triduũ penituit ꝛ hoc tꝫ ibi gof. ꝛ recitat hos. Uides ꝙ hodie ius esse cõe declaraẽ. s. qđ p professionẽ tacitã factã per receptionẽ habitꝰ professorũ infra annũ probationis quis nõ obligaẽ nisi triduo ꝑseueret: similis dilatio tpis. C. de erro. aduo. l. vlti.

Beneficium. Potest diuidi in tres partes. Primo ponit regulã. Scđo ibi: nisi q̃ttuor casus exceptos. Tertio ibi: sed interim ꝓuisioneꝫ. Emanauit: ad declarationem decre. ē. de renũ. ex transmissa. ꝛ eorum que no. Ber. moderni. ē. co. statuimus ꝛ Jo. xvii. q. ij. desponsatam. ꝛ. xvij. q. i. consuldus. Exponit hec decre. regulam ꝛ quattuor casꝰ exceptos.

d Probationis annũ per hãc litteram credo ꝙ si minor. xiiij. ann. igrediatur religionem ꝙ ante finem. xv. anni. beneficium suũ nõ poterit cõferri: q: xv. an. est annus ꝓbationis illiꝰ. ē. e. c. i. qđ verum est nisi post annũ. xiiij. aliđ de his que sequnẽ interueniat: beneficio autẽ nil deperit. cum de ꝓuentibus illi deseruiatur: ut dicitur in fi.

e Cõferendũ: ꝯtra ut ĩ p̃. decre. ē. de renun. ex transmissa. vbi tenuit collatio facta infra annũ ꝓbationis. sed dic ẽm Hostien. ꝙ ibi cũ recuperaturat bona sua: renunciauerat bñficio suo expsse in ingressu vel ante igressuꝫ qđ satis vẽ. alias ꝯre decre. illa poneret sub titulo de renun. vel dic ꝙ illa ĩtelligiẽ ẽm primũ casuꝫ inferius exceptũ. Secunduꝫ alios nõ põt ĩtelligi q: papa nõ mãdasset postea illum d nouo recipi: si igitur beneficiuꝫ talẽ nõ est cõferẽdũ: ergo tẽpus non currit ei ad quẽ spectat cõferre. de cõces. ꝓbẽ. q: diuersitatẽ. de elec. c. vlti. ꝛ merito cuꝫ adhuc nõ vacet effectualiter: nõ currit tẽpus. cuꝫ nõ nisi a vacatione currat. ē. de elec. ne pro defectu. de cõces. ꝓbẽ. c. ij. Sed qd dices si nõ habebat ius in re: sed ad rẽ: nũqđ perit infra probationis annum ius illud. Credo eadem ratione ꝙ non. ꝛ decre. d cõces. ꝓbẽ. c. vlt. illud fuit pp reuocatoriã ꝛ eius verba: ad idẽ de ꝓbẽ. c. ante pc. Sed nũqđ cõstituto in ꝓbatione poterit cõferri beneficiuꝫ. Puto ꝙ non. q: dubius est status ꝛ iam fingiẽ ibi religiosus quo ad priuilegium immunitatis. j. de sentẽ. excom. religioso. ij. rñ. ꝛ status dubius non promouetur ad militiã. ff. de re mili. qui status. ff. de libe. cau. qui de libertate. etiam per hoc induceret ad religionem dimittendam quod esse non debet. ē. de elec. quorundã. xij. q. ij. bone rei. nam plãtare religionem ꝛ plantatam fouere debemus. ē. de priuile. cum ꝛ plantare. ꝛ hoc intelligo d beneficio quod per regulas possideri non possit: ad episcopatum autem in seculari ꝛ regulari ecclesia talis eligi potest. ē. co. lib. de elec. nullus. Sed nunquid canonicus ecclesie cathedralis qui est in probandẽ habitus et regule in aliquo monasterio vocari debet ad electionem episcopi: que tunc immi net facienda: ꝛ dicamus monasterium esse in loco vicino: de quo alias vocari debet: ꝛ ꝙ non apparet illum vitam voluisse mutare: ꝛ videtur ꝙ

sic per istam decre. retinet enim beneficiū suum: ergo ꝛ iura ex eo ꝓuenien tia. nec enim ex eo ꝙ ad bonū aspirat: ꝛ vitā religiosam probat ↄ eius cō ditio fieri deterior. xvj. q. j. sunt nōnulli. Itē video ꝙ contrahit matrimo niū carnale: ergo spūale cōtrahere poterit: lꝫ eniꝫ de vno ad reliquū argu ere. xxj. q. ij. sicut. ξ. de transla. per totū. Item eligere ꝑlatum ecclesie etiā epm cadit in religiosum et ꝓfessuꝫ. ξ. de ele. cuma na. immo ꝛ religiosi ad talia sunt vocandi. lxiij. disti. obeuntibus. Itē vi deo ꝙ in statulibero ispi cim⁹ statum pstinū. ff. de stat. libe. l. statuliberū. ꝛ l. statuliberi a ceteris. sic ꝛ in nouitio pristinum et nō statū regulareꝫ: q sor te erit ꝛ forte non erit ↄsi derare debemus: maxie cū pcedens status cert⁹ sit ꝛ sequens incertus: ad h de pe. distin. vij. ca. vlti. Item iacens hereditas obtinet viceꝫ defuncti qui certus fuit. non heredis q est incertus: qa lꝫ certus sit institutus forte repu diabit: insti. de heredi. in sti. §. seruus alienus. Itē appellatione denunciati one ꝛ lite pendente nil ↄꝫ innouari in preiudicium appellantis denūciantis vel litigātis. ij. q. vij. ap pellatione. ff. nil inno. in rubro ꝛ nigro. ξ. de no. ope. nun. ꝑ totū. ξ. vtli. pen. c. i. ꝛ. ij. sic ꝛ tempo re ꝓbationis ī ꝑiudicium nouitij eo absente non si et electio. Item dato ꝙ nollet vel nō posset venire: ꝓcuratorē cōstituere poterit ꝑ cōciliū: qꝛ pp. ξ elec. pro hac parte facit. ff. de bo. pos. ex testa. mili. l. vna. l fi. ꝛ. ff. de le. iij. l. quesitum. i. rn̄. ꝛ. ff. de fun. instru. ꝛ instru. le. l. seie. §. pamphile. ꝛ. l. ꝑ dia. In contrarium videt̄: qꝛ in solitudine ꝛ silētio ↄꝫ fieri probatio. ad id xvj. q. i. c. j. ꝛ. ij. de sta. mo. cū ad monasteriū. ꝛ ex exitu claustri timet̄ pi culū de pe. di. v. c. i. ad fi. ꝛ qui similē cū alijs vitam suscipiunt. ꝛc̄. de sta. mo. recolentes. ꝛ talis qs esse putat̄. qualē habitum ōndit. ī. de sen. excō. si iudex laicus ꝛ dissimiliter viuere ↄꝫ nouitius ne videat̄ seculum mutare nō fugere. liij. di. lege. ꝛ ꝓpter similitudinē cōputat̄ qs in coꝝ numero in quoꝝ numero ī veritate non est. ξ. de bigā. nup. Itē talis quo ad immunita tē religiosuꝫ tenset̄. de sen. ex. religioso. ij. rn̄. ꝛ bene facit littera ipsius de cre. q dicit talē nō eē religiosum cum effectu: q̄si dicat euꝫ religiosum. sed reuocabiliter: ad instar ei⁹ qō dicit̄ de tacite ꝓfesso q penitet infra triduū. ξ. e. constitutionē. ꝛ. c. ad nostrā. vn̄ iura. ξ. e. sup eo: cōsulti. postulasti sta tuim⁹. ꝛ. ξ. e. li. ꝛ. ti. c. j. ꝛ. ij. dicūt taleꝫ redire vel remanere ad seculū: pꝫ igit̄ ꝙ seculū exiuerat alias redire nō posset. ꝛ est si. de cōse. di. iiij. q ī ma ternis. ī. de here. accusatus. dꝫ ergo iste nouitius aut in totum dimittere: aut in totū amplecti. sicut pupillus: aut oīa noīa tutoris ↄꝫ rata hr̄e: aut oīa respuere. ff. de admi. tu. cū querit̄. ad idē de ↄse. di. ij. cōperimus. Iteꝫ dato ꝙ in alijs tractatib⁹ capituli absentes nō debeant vocari. ſm ea que no. x. q. ij. hoc ius. ꝛ dixi. ξ. de testi. presentiū. tamē nō pōt negari quin ō beant vocari ad receptiones canonicoꝝ: ꝛ ad cessationes diuinorū facien das. ξ. eo. li. ō pben. cum in ecclesijs. ꝛ de offi. or. q̄uis. Si igit̄ ad electi onem prelati ꝛ ad ꝑdicta vocabitur: ꝛ sic sepe discurret quomodo mōasteri um probabit mores eius: forte tūc inhoneste viuet cū exibit claustruꝫ ꝛ sic infringet̄ decre. ad nostrā. ξ. eo. ti. Itē iste incert⁹ de statu suo certā legem dicere nō pōt. ff. de testa. l. qui in dn̄i. ꝛ. l. seq. ꝛ idē ī eo. qui ignorat an sit captiuus. an a latrunculis captus. ff. de le. iij. l. i. i. rn̄. ergo nec electionem facere: que ↄꝫ esse certa. ξ. e. li. de elec. c. ij. ꝛ bene facit pro hac pte qui de. vel vo. consuluit. vbi dicitur ꝙ habit⁹ sine professione impedit ne ↄtrahat ad idē. ξ. de offi. deleg. iudex eo. lib. vbi per solā ꝓpositionē recusationis etiā ante cām finitā impedit̄ delegat⁹ pape facere qō alias sibi ō iure com petit. s. delegare: nisi volente recusatore. sic dicā ꝙ ante ꝓfessionem ꝑ so lā probatiōem impediatur talis eligere: nisi de gratia ꝑ capitulū vocaret̄: ad idē bene facit. ξ. e. li. de tēp. or. cū nullus. in. fi. ꝛ. ī. de priuile. c. i. in fi. vbi qui reuocabiliter manet in loco: naturam loci sortit̄. ad idē optime. ξ. e. li. de procu. c. ij. duobus modis. Primo qꝛ ibi ingressus religionis in telligo etiā cā ꝓbationis: vt ibi dixi: ꝛ absentia in loco remoto equiparan tur: ꝫ si in remoto loco iste esset absens non deberet vocari: ergo nec īgres sus religionē. Itē ibi ꝓcurator q erat dn̄s lit. ꝑ cōtesta. ꝑ ingressuꝫ religio nis amittit vsuꝫ litis. ꝛ sic dicam canonicum ꝑ īgressum amittere vsuꝫ vo cis quā in capitulo habebat: amittere dico quo ad actū nō quo ad habituꝫ

nisi ad id accedat assensus[a]: aut cō stet[b] ꝙ vitam uoluerit absolute mu tare: uel professionem[c] expressaꝫ fe cerit: seu[d] scienter[e] habitum recepe rit professorū[f]. Sed interim[g] ei dem beneficio per alium deseruiri debebit[h] assignata sibi congrua de ipsius ꝓuentibus portione[i].

Idem.

Secundum votum solēne reli gionis derogat pori simplici. h. d. Jo. de fan.

Qui post votū a se ō certa reli gione intrāda[k] emissum reli gionē aliā etiā laxiorem[l] ingredit̄ ꝛ ꝓfitetur in ipsa: potest voto nō ob stante priori. Cui tanquā simpli ci per secundum solenne noscitur ō rogatum: remanere licite in eadē. Pro voto tamen non comple to erit eidem penitentia[m] iponēda

Idem.

Vacante monacho cōuent⁹ no nuꝫ recipit monachum si cōiter ad abbatem ꝛ eos spectat: si ad ab. so lum secus. h. d. Do.

Si ad solum abbatem ꝑtineat[n] creatio monachoꝝ: eo defuncto nequibit nouus monachus a con uentu creari[o]: alias poterit si eoꝝ creatio spectat ī simul ad vtrūqꝫ[p].

Rubrica ō uoto ꝛ voti redēptione.

Bonifacius. viii. bitereñ. epo.

Votū solēnizatū ꝑ susceptionē sacri ordinis uel per professionem factam alicui de regionib⁹ ꝑ sedeꝫ apo. approbatis dirimit matrimo niū post contractū. alias solū impe dit ꝛ non dirimit. h. d. ſm zen.

Quod votū debeat dici so lēne: ac ad dirimēdū mr̄i moniū efficax nos consule re uoluisti. Nos igit̄ attendētes ꝙ voti solēnitas ex sola cōstitutione ecclesie ē inuenta: mr̄imonij vō vi culū ab ipō ecclesie capite reꝝ oīuꝫ ↄditore ipm ī padiso ꝛ ī statu inoce tie[q] īstitutione vnionē ꝛ idissolubili tatē accepit: p̄ntis declaranduꝫ du ximus oraculo sanctiōis: illud solū uotū debere dici solēne quātuꝫ ad post ↄctū mr̄imoniū dirimēdū: qō solēnizatum fuerit ꝑ susceptionem sacri ordinis[r]: aut per professioneꝫ

ad idē. C. de cura. furi. cū alijs. ꝛ hoc verū credo: puto enī locum esse illi clausule cōcilij: q̄ ꝓpter volunt ꝛ possunt ꝛc̄. q̄si iste sic in ꝓbatione manendo interim vide atur nolle. Nec ob. hec decre. nō enim simpliciter ex iure beneficij ꝓcedit ius eligē di: qō probat̄. ξ. de elec. cum in cunctis. ꝛ. c. cū vintonień. ꝛ. ξ. e. ti. eo. li. ex eo ꝙ cum si. Secus crederē in patrono vel in eo ad quē nō iure collegij: sed iure singu lari spectaret electio.

a Assensus: tunc enim benefi cio renunciat. ꝛ ideo licite alteri cōfertur ꝛ sic intelligat̄ decreta. ξ. de renun. ex transmissa.

b Aut cōstet: secundus casus ꝛ dic cōstet dare ꝓbatione: vl̄ cō petentib⁹ idicijs. ξ. e. nō soluꝫ.

c Uel ꝓfessionem: terti⁹ casus intelligo alicui ō approbatis re ligionibus: vt. ī. tit. ꝑri. c. vno.

d Seu. quartus casus.

e Scienter. ξ. eo. sicut tenor. ꝛ ξ. e. proxi.

f Professorū: vbi distinctus est vt dixi. ξ. e. c. i.

g Sed interim: prouidit per sonis: modo ꝓuidet ecclesijs. ad idē. ξ. de elec. cū nobis olim. et c. cū ex eo. eo. li. ꝛ ꝓuisio execu tioni mādabit̄ per epm: vt in ꝑ dicta decre. cum ex eo. §. porro: sed sponse non sic est per vica rium prouidendū: ꝛ ideo ibi tem pus artatur de conuer. cōiuga. ex publico. pp qō dicebant qdā idē ī clerico bn̄ficiato: ꝛ male.

h Debebit. in officijs diuinis etiam in cura si curatum eēt bn̄ neficium.

i Portione: ꝛ reliqua portio conseruabitur: vel in vtilitatem ecclesie expendet̄. ξ. de ele. quia sepe. de offi. or. presenti. §. por ro. nec credo ꝙ dari ōbeat ipsi qui est in ꝓbatione. iam enim nō bene ꝓbaret si tales redditus interī hr̄et. Bar. hꝛx. cōtradicens ꝙ tā. sic tenebat. s. ꝙ ille īterim ōbeat hr̄e fructus: qꝛ adhuc nō est monachus ꝛ pōt reuerti: hoc dixit in questione: quidā clericus. circa. fi. questio nū suarū. fatetur tn̄ ibi ꝙ cōsuetudo se habet ī contrarium.

Qui. Alterius etiam simplex votū de certa religione intranda tollitur ꝑ se quens solēne alterius religiōis ꝛ laxioris. h. d. Et ponit deñ cuius rōnē in terserit ibi. cui tāꝙ. Et subdit de pena ibi: voto. Premitte ꝙ est dare votum so lēne ꝛ votum simplex de quibus. ī. ti. ꝑx. c. j. Emanauit ad declarationeꝫ ei⁹ qō no. hꝛx. ξ. e. porrectum.

k Intranda: nota vbū: qꝛ aliud est religioneꝫ ꝓfiteri: aliud vouere ō itrando vl̄ ꝓfitendo. In pmo casu nō loqtur hec decre. qꝛ talis etiā seculari habitu nō muta to iam monachus illi⁹ religionis dicit̄. ξ. e. sicut nobis. ꝛ. c. cōstitutioneꝫ qꝛ habi tus ꝛc̄. ξ. e. porrectū. in secūdo casu loquit̄ decre.

l Laxiorem: qꝛ ō strictiori ñ dubitat̄: qꝛ ēt si eēt ꝓfessus posset ad strictiorem trā sire. ξ. e. lꝫ. sꝫ de pari ꝛ laxiori dubitabat̄: ꝛ plus de laxiori: ꝛ ideo dicit ēt laxiorē.

m Penitētia: tāto durior q̄to manifestius fuit notū. ī. ti. ꝑxi. c. vno ī fine.

Si ad. Distinguit duo mēbra ſm ibi: alias. Do. Emanauit. ad declaratio nē decre. ξ. de ele. officij ꝛ coꝝ que ibi. no. mo. guil. ī spec. de sta. mo. ꝟ. xxi.

n Pertineat. de consuetudine prescripta vl̄ ꝓuilegio: alias de iure ꝑtinet simul ad vtrūqꝫ. ξ. de his que fi. a prela. ca noscit̄.

o Creari. sicut mortuo prelato ad quē ꝑtinet bn̄ficij collatio capitulum ñ ↄfert. ξ. ne se. va. c. vno. qō cū isto concordat.

p Ad vtrūqꝫ. multo fortius si ad conuentum tantum: ꝛ qꝛ ō hoc articulo ñ du bitatur. ideo fuit omissum.

Quod uotum. In pma pōit̄ cōsultatio. In scōa rn̄sio ibi nos igi tur. Que premittit motiuū. Secūda ibi: p̄ntis. ponēs solēnib⁹ votꝫ duas species. Scōa ibi aut. Tertia ibi reliqua. Exponit de nō so lēni ꝛ pena trāsgressoris. Do. Emanauit: ad ōclarationē eoꝝ que no. Jo. xxvij. q. j. in p̄n. ꝛ. c. i. hꝛx. q de. vel vo. rursus.

q Innocētie. i. ante peccatū. Et no. ↄ illos qui dicūt mr̄imoniū fuisse institutuꝫ ꝑ hec vba. Crescite ꝛ multiplicamini: sed vt hic vides ī paradiso: ꝛ añ peccatū in stitutū fuit: ꝛ p illa vba ꝓthoplausti. hoc nunc os ex ossibus meis ꝛc̄. Geñ. ij. c. ī fi. ꝛ. xxvij. q. ij. lex diuine.

r Sacri ordinis: vt supra q de. vel vo. c. i. ꝛ. ij. In minorib⁹ autē licite cōtrahi tur: vt supra de cleri. cōiug. c. i. ꝛ ex eo ꝙ hic equiparat professionē religionis ꝛ sa crum ordinem: videt̄ ꝙ sicut ꝑ professionē religionis soluuntur sponsalia de pre senti: sic per receptionem sacri ordis ante carnalē copulam dissoluūtur: sic ꝛ alii ī equiparant̄ ista. xx. q. ij. c. j. ꝛ supra de vi. ꝛ honesta. de. clericus. sed iā disputaui ī ꝛ terminaui contrarium: quod est hodie approbatū per constitutionem Jo. q̄ in cipit altercationis ↄtique. s. sponsalia de presenti: nō dissolui ꝑ receptionē sacri or dinis: ꝑ decre. ex pte. ij. supra de cōuer. cōiuga. vbi etiaꝫ de hoc ꝛ. xxvij. q. ij. dispō satam. nonne eniꝫ recipiēdo sacrū ordinē vouet se castitatē seruaturū ī seculo: ꝛ tn̄